

برای اتحاد جمهوری خواهان ایران

پس از یک قرن تلاش برای گذار از استبداد به دموکراسی و از سنت به تجدد، مردم ما در آستانه حرکتی تازه در راه تحقق آرمانهای دیرپای خویشند. تجربه بیست و چهار سال حاکمیت دینی، تحول ذهنیت و فرهنگ سیاسی مردم و بروز گرایشهای آزادی خواهانه زمینه مساعدی برای شکل گیری و رشد نهادهای مدنی، جنبشهای اجتماعی و سازمانیابی سیاسی در جامعه پدید آورده است. آزمونهای شش سال گذشته، همراه با نقد آشکار وضع موجود، اعتراض و رودرویی در عرصه عمومی و همچنین شرکت در انتخابات، اکثریت بزرگ جامعه را به همراهی و نیروی خود آگاهتر ساخته و عزم و اراده ای جدید برای مبارزه در راه مردمسالاری برانگیخته است. جنبشهای اجتماعی زنان، جوانان و دانشجویان نقشی اساسی در این مبارزه بعهدہ دارند.

حرکت اصلاح طلبانه دوم خرداد اگر چه دستاوردهایی همچون بازنمایی تناقضات قانون اساسی، گشایش فضای مطبوعاتی و کمک به انزوای جناحهای اقتدارگرا با خود داشته است، اما این حرکت نتوانسته است حقوق اساسی مردم و آزادیهای فردی و اجتماعی را تثبیت کند. یکی از علل "بن بست اصلاحات" سرسختی اقتدارگرایان در تداوم استبداد است، اما علل دیگر آنرا باید در محدودیت برنامه سیاسی اصلاح طلبان، تناقضات نظری، اتکای یک سویه بر ظرفیتهای قانون اساسی و کم توجهی به سازماندهی نیروهای جامعه مدنی جستجو کرد. این تجربه نشان داد که اصلاحات تدریجی و قانونی به میانجی مجلس و قوه مجریه، بدون تکیه به نیروی سازمان یافته مردم و تغییرات بنیادی در قانون اساسی به سرانجام نخواهد رسید. ساختار سیاسی و قانون اساسی جمهوری اسلامی که دین و دولت را درهم آمیخته و برپایه تبعیض میان شهروندان بنا شده است، نمی تواند مبنای تدوین قوانین و تنظیم مناسبات اجتماعی به شیوه ای امروزی و مردمسالارانه باشد.

امروز ولایت فقیه و نهادهای وابسته به آن بزرگترین مانع در راه استقرار مردمسالاری و ثبات و پیشرفت کشورند. ایستادگی آنان در برابر آراء ملت و جنبش اصلاحات به جدال فرساینده بین جناحها، عدم هماهنگی دستگاهها و از دست رفتن اعتماد مردم انجامیده و اساس مشروعیت نظام را فروریخته است. تداوم سرکوب، نقض حقوق مردم و گسترش فقر و فساد، کشور را بسوی بحرانی اجتماعی و سیاسی میکشانند. در سطح بین المللی نیز جمهوری اسلامی نه تنها منافع ملی ایران را تامین نمی کند بلکه امنیت و تمامیت ارضی کشور را با خطراتی بزرگ روبرو ساخته است.

در چنین وضعیتی همگامی و هماهنگی افراد و نیروهای آزادی خواه و ایجاد یک جنبش وسیع دموکراتیک میتواند اقتدارگرایان را به تمکین و پذیرش مطالبات مردم وادار سازد و راه دستیابی به آزادیهای سیاسی، برگزاری انتخابات آزاد و در نهایت مراجعه به آراء عمومی را برای تغییر قانون اساسی و گذار به دموکراسی بگشاید. تشکل جمهوری خواهانی که در پی تحول مسالمت آمیز جامعه اند، با برنامه سیاسی روشن و راهبردی مبتنی بر بسیج سازمان یافته مردم، گامی در جهت شکل گیری چنین جنبشی است.

فرا دستی نیروهای مردمسالار و جمهوری خواه تنها با برنامه و مبارزه سیاسی به دست نیاید بلکه همزمان مستلزم گسترش فرهنگ دموکراسی، پیدایش نهادهای مدنی و پیوند سیاست با منافع لایه های مختلف اجتماعی است. تقویت فرهنگ دموکراسی و ایجاد نهادهای مدنی، پایه های اقتدار گرایی را تضعیف میکند و نیروهای طرفدار مردم سالاری رادر موقعیتی تعیین کننده قرار میدهد.

ما امضاءکنندگان زیر، با دیدگاههای اجتماعی و سابقه های سیاسی گوناگون که به ارزشهایی چون گفتگو، شکیبایی، تحمل مخالف، حکومت قانون و آشتی ملی - بمعنای همزیستی همه گرایشهای سیاسی در شرایط دموکراتیک - پایبندیم، این متن را برای اتحادی گسترده تر میان جمهوری خواهان ایران منتشر می سازیم تا از راه گفتگو و بحث و تبادل نظر آشکار، در درون و برون کشور، ترمیم و تکمیل گردد و امکان تدقیق راهبرد مشترک سیاسی و هماهنگی در اقدامات

عملی را فراهم آورد.

ما دیدگاه‌های خود را به شرح زیر اعلام می‌داریم:

۱. مناسبترین شکل تحقق مردم سالاری در ایران نظام جمهوری پارلمانی بر اساس تفکیک قوای سه گانه و تضمین حقوق و آزادیهای فردی و اجتماعی مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق‌های ضمیمه آن است. اصل تناوب قدرت و انتخابی بودن سران کشور و دولت، هرگونه ادعای امتیاز موروثی، دینی و مسلکی را در امر حکومت بی اعتبار می‌سازد.

۲. نظام جمهوری بر اساس جدایی دین و مسلک از حکومت استوار خواهد بود، بدون آنکه مانع حضور و مشارکت پیروان هیچ مذهب و مسلکی در عرصه سیاست باشد. این جدایی امکان همزیستی دموکراتیک پیروان همه ادیان و مذاهب و عقاید را در کنار یکدیگر فراهم می‌آورد و دولت را از دخالت در عرصه خصوصی و زندگی شخصی شهروندان باز می‌دارد.

۳. دوام دموکراسی بدون رفع تضییقات و محرومیت‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ممکن نیست. آزادی، عدالت اجتماعی و توسعه اقتصادی لازم و ملزوم یکدیگرند. ما طرفدار توسعه پایدار، ایجاد امنیت اجتماعی و فرصت‌های برابر برای دسترسی همگان به مسکن و بهداشت، آموزش و فرهنگ و امکانات رفاهی هستیم.

۴. توسعه پایدار مستلزم همزیستی متعادل انسان با محیط زیست است. از این رو ما خواهان حفاظت از طبیعت و محیط زیست برای سلامت نسل‌های امروز و بقای نسل‌های آینده ایم.

۵. حقوق زنان حقوق بشر است. ما به برابری حقوق زن و مرد و اصول مندرج در "کنوانسیون رفع تبعیض از زنان" اعتقاد داریم. ما خواهان تضمین قانونی حقوق زنان در خانواده و جامعه و رفع ستم‌های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی مبتنی بر جنسیت علیه زنان و فراهم آوردن امکانات لازم برای رشد استعدادها و توانایی‌های زنان در همه عرصه‌های زندگی فردی و اجتماعی هستیم.

۶. ما به برابری کامل حقوق همه شهروندان بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های قومی، زبانی، مذهبی و شیوه‌های زندگی فردی عقیده داریم و خواهان جبران تضییقات گذشته نسبت به اقلیت‌ها در زمینه‌های فرهنگی و سیاسی و اجتماعی و تلاش در راه گسترش تفاهم بین اقوام و پیروان مذاهب گوناگون در ایران هستیم.

۷. یکی از مبانی اداره کشور واگذاری تصمیم‌گیری‌های مربوط به شرایط زندگی و اداره امور محلی و منطقه‌ای به نهادهای انتخابی مردم همان محل و منطقه است. سیاست متکی بر توزیع مسئولیت‌ها و عدم تمرکز قدرت، در چهارچوب تمامیت ارضی و اولویت مصالح ملی همراه با احقاق حقوق اقلیت‌های قومی، همبستگی ملی ایرانیان را ریشه دارتر می‌سازد و عامل تثبیت و تضمین حاکمیت ملی خواهد بود.

۸. ما طرفدار مبارزه سیاسی مسالمت آمیز و برگزاری همایش، تحصن، راه پیمایی، اعتصاب و مقاومت مدنی برای رسیدن به مطالبات اقتصادی و سیاسی و نیز مراجعه به آرای عمومی و همه پرسی را، جزئی از حقوق قانونی مردم و مطابق با معاهدات و موازین بین المللی می‌دانیم.

۹. ما خواهان زدودن خشونت از روابط سیاسی، اجتماعی و خانوادگی هستیم. ما شکنجه و اعدام را طرد و محکوم می‌کنیم و مجازات‌های خشن و مغایر با حیثیت انسان را غیرقابل توجیه می‌دانیم. به اعتقاد ما دور باطل طرد و حذف و انتقام‌گیری‌های سیاسی می‌باید به آخر رسد.

۱۰. پایه و اساس سیاست خارجی کشور، باید منافع ملی و صلح جهانی باشد. ما خواهان گسترش روابط سیاسی ایران با همه کشورها، بر اساس استقلال، حقوق مساوی و منافع متقابل هستیم.

ما میکوشیم تا روند هماهنگی و همگامی جمهوریخواهان بصورتی دمکراتیک جریان یابد. پیشنهادهایی که برای ترمیم و تکمیل متن ارائه می‌گردد در اجلاس‌ای که بزودی برگزار می‌شود، مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. این اجلاس در مورد متن نهایی و گام‌های بعد تصمیم خواهد گرفت.

۲۵ اردیبهشت ۱۳۸۲ برابر با ۱۵ مه ۲۰۰۳

امیر هوشنگ آریانپور، ویکتور یا آزاد، محمد آل ابراهیم، حمید آزادی، بیژن ابتکار، مهدی ابراهیم زاده، اکرم ابوی، احمد احقری، ابوالفضل اردوخوانی، کمال ارس، محمد ارس، اردوان ارشاد، پوران اسدی، جمشید اسدی، رضا اسدی، کیوان اسکی، مهدی اصلانی، امیر اعتدالی، حسن اغنامی، محمد اقتداری، گودرز اقتداری، بیژن اقدسی، نسیرین الماسی، سعید الموتی، بابک امیرخسروی، مهدی امینی، نادر انتصار، وهاب انصاری، سیف الله اهدائی، سیما ایزد، جهانگیر ایزدی، رحیم باجغلی، خسرو باقرپور، دانش باقرپور، احمد باقری، مهران براتی، مهرزاد بروجردی، محمد برقی، گلاره بصیری، نسیرین بصیری، فریبرز بقایی، سهیلا بنا، جلال بوستانی، رستم زاده بوکانی، سیاوش پارسا نژاد، حمید پرچم، حبیب پرزین، پرویز پورمحمدی، علی پورنقوی، بیژن پیرزاده، ف. تابان، شهرام تابع محمدی، اکبر تربت، محمود تقوی، مهرداد توتونچی، نیره توحیدی، فلور تهرانی شهرام تهرانی، منوچهر ثابتیان، کورش جعفرپور، حسن جعفری، عاطفه جعفری، مهدی جلالی، منوچهر جمالی، فردوس جمشیدی رودباری، رضا جوشنی، رضا چرندابی، مهدی حاج ناظر، هادی شمس حایری، کریم حقی، بیژن حکمت، محسن حیدریان، مهدی خانیابا تهرانی، رضا خشنود، بهروز خلیق، مهدی خوشحال، بیژن دادگری، محمد داور، محمود دشتی، رضا دلجوی، اکبر دوستدار صنایع، حسن رازی، علی راکعی، داود رمضان زاده، سارا رنجبر، کاظم رنجبر، فرهاد روحی، حسین زاهدی، ناصر زراعتی، نادر زرگاری، حسن زرهی، مهین زندی، حمید زندگنه، حسن زهتاب، سعید ساعی، محمد حسینی سبحانی، منصور سحرخیز، جلال سرافراز، لیدا سرخوش، هما سرشار، مریم سطوت، سیامک سلطانی، محمد سلیمانی، فریبرز سوداگر، ژیللا سیداسی، رضا سیاوشی، فریده سیدی مقدم، علی شاکری، کریم شامبیاتی، سعید شروینی، حسن شریعتمداری، حسن شمس، حمید شیرازی، عباس شیرازی، عبادالله صالحی، رامین صفی زاده، وحیده ضیامحمودی، جواد طالعی، جمشید طاهری پور، اسفندیار طبری، امیر طبری، مسعود طیبی، گلاره عابدی، ضیاء عابدی، مجید عبدالرحیم پور، مهدی عسگری، فرزانه عطیعی، کاظم علمداری، حسین علوی، حسن علیزاده، محمد علیزاده، میرحمید عمرانی، منوچهر فاضل، رضا فانی یزدی، مهدی فتاپور، اتابک فتح الله زاده، مسعود فتحی، فرهاد فرجاد، فرنوش فروزنده، حسین فروزین، احمد فرهادی، منصور فرهنگ، فرهنگ قاسمی، بیژن قدیمی، منصوره قره گزلو، رضا قریشی، علی اکبر قنبری، صادق کارگر، عزیز کرملو، بهزاد کریمی، محمد کریمی، سهیل کشاورز، ناهید کشاورز، واهیک کشیش زاده، نادر کهن، مسعود گلپاز، امیرحسین گنج بخش، رضا گوهرزاد، ساعد لاریجانی، علی لیمونادی، کمال ماکویی، لیدا ماکویی، همایون ماکویی، سهراب مبشری، مهرداد مجلسی، ابراهیم محجوبی، علی محجوبی، مجید محمدی، ملیحه محمدی، علی مختاری، مصطفی مدنی، احمد مرادی، غلام مرادی، منیژه مرعشی، پروین مستوفی، مهرداد مشایخی، آذر مشیری، حمید مشیری، عباس معروفی، امیر معنوی، ابراهیم مفتاح، مسعود مفید، والتین مقدم، مرتضی ملک محمدی، امیر هوشمند ممتاز، مهدی ممکن، خلیل مهاجر، اکبر مهدی، سعید مهراقدم، علی مهران، فریبرز مهران ادیب، علی مهران ادیب، غفور میرزایی، مهران میرفخرایی، سعید میرهادی، حجت نارنجی، پرویز نعمان، مسعود نقره کار، محمود نقوی، مرتضی نگاهی، فرخ نگهدار، محمد نواب، داود نوایان، منوچهر نوروزیان، احمد نوری، حسین همایونفر، پروین هممتی، طلعت یگانه تیریزی

امیرحسین خنجی، نعمت آرم، هاتف رحمانی، هرمز زمانی، آبتین محمدی، طهماسب وزیری، جهانگیر علیزاده، رضا کاویانی، نائله عروجی، شهلا خانقاه، پروین شطی، مهران فاتحی، مراد زبردستی، محسن طیبی، مجید عمرانی، فریدون خیامی، علی اسدی، خالد فلاحیان، منصور کمره، بهرام عباسی، محمد علی صالحی، محمود زهت زاده، علی شریفیان، علی راسخ، محمد

رضا اسکندری، طاهره خرمی، پیام یزدیان، جواد فتح اللهی، منوچهر میرزایی، رضا نیک فر، سیروس پرتوی، ناهید کوچک زاده، علی سالاری، مهرداد بیداری، شهریار تهرانی، احمد سینا، عطا مرادی، علی محمدی مهابادی، علیرضا محسنی، پرویز توسلی، مسعود عالمی، سعید سکویی سوم، مسعود شب افروز، محمود سعادت، محسن فردی، سعید فرزانه، حمید رضا ظریفی نیا، حسن مقصودی، کیومرث کاووسی، حمید راستی، رویا طهماسبی، محمود کاشفی، امیر حجازی، عطاءالله مرادی، مزدک لیما کشی، مرتضی پاک، هاشم کاظمی، مجید یکان، خسرو صدری، مجید ناظری، فرود سیاوش پور، یوسف رشوندی سرداری، محمود میرملک سانی، سامان سعادت، چنگیز عباسی، حمید زواره ای، خلیل مومنی، حسین جوادی، ناصر کرمی، رضا متقی، اصغر عبدی، زیبا کریمی، بهار آزادفر، مجید کریمی، نسترن کریمی، رضا کریمی، سعید کریمی، محمد بهزادی، مینا عبادپور، سعید منتظری، حسن رضایی، مجید امیدوار، رسول مهدیزاده، محمد رضا غلامپور، عدلان پارسا، مونا غلامپور، رسول غلامپور، حمید فرخنده، مهرداد مقصودی، محمد توفیق اسدی، محمد بهشتی، حمید رضا برهانی، سیف الله بسطامی، حمید احمدزاده، کبری قاسمی، حمید هوشور، ایرج یوسفی، محمد اعتمادی، علی ساکی، عبدالرضا امینیان، مهدی مهنوش، هومن کیانی، محسن وطن آبادی، حمید دادیزاده تبریزی، مهنوش ایرانیان، هادی توانا، علی امینی، رضا حسینی، مرتضی صادقی، رویا نراقی، حسین سماکار، زهره شاکری، مسعود صمصامی، داریوش پاشا، میترا عنافچه، غلامرضا بقایی، بهروز محمودیان، بهروز سیماپی، مهدی زمانی، نادر فروزی، اکبر زرگر، محمد رضا عیان، مهرباب ارباب، افشین رضا زاده، محمد علی حیدری، جمشید برزگر، رضا صمیمی، حسام وثوقی، سعید شاهسوندی، امیر پارسا، فتانه کیان ارثی، داوود جعفر زاده فرد، سپامک گودرزی، علی توکلی، مجید سلیمانی، دریادل توانا، جهانبخش ولیانپور، رضا رستمی، فرهاد جانپور، کاوه کبیری، اصغر نصرتی (چهره)، هوشنگ گلاب دژ، حشمت ربیعی، امیر ممینی، حسین انور حقیقی، نادیا کریمی، علیرضا کریمی، سهراب فروزنده، ویولا امیری، عبدالله سلیمیان، ولی نظری، مصطفی حبیبیانی، اعظم امین مقدم، شیده شاهواریان، مجید ساعی، فریبرز خردمند خاندانی، مسعود ملکی، بهروز عنایتی، باپک شیرازی، قاسم قهرمانی، مسعود صدر، مریم صدر، طاهره مرادی، خسرو ارجمندی، رضا احمدیان، علی برزویی، رضا خردمندی، علیرضا کرمی، رضا کریمی دره شوری، پرویز رضایی، مهین صدراپی، مزدک فریدونی، رضا افرازی، صوری دلیر، اکبر ایل بیگی

- جامعه ایرانیان آزادی خواه برلین
- تلاشگران جامعه باز (فرانکفورت)
- جامعه ایرانیان دمکرات - کلن

برای حمایت از این متن و تماس با امضاء کنندگان به آدرس زیر مراجعه کنید.
info@jomhuri.com